

Publicerad 2013-01-04 02:48 av elden

De talar om förälskelse

Du har tömt mig på allt

De brukade säga att jag brann

nu har jag slocknat, och allt som finns kvar är ditt namn som ekar i mina sönderslitna organ

Jag har hatat dig i evigheter, velat strypa dig med mina bara händer, och alla snaror jag sett runt omkring mig

men det finns ingen jag älskat som dig
inte heller någon jag hatat så intensivt, som när jag sett dina djupbruna ögon tändas för någon annan
gud vad jag har hatat dig

men om morgondagen kan kyssa mina axlar som du har

om morgonljuset kan smeka min rygg med sin värme som du

om mina resor kan läka mig som dina armar, din famn och dina läppar

så kanske jag kan finna någon annan

någon som jag kan tillåta nå mig

trots min förkärlek till kaos och mörker

habíbí, jag älskar dig som ingen annan
och jag kommer att förbanna dig så länge jag lever

De talar om förälskelse

men jag känner inte igen de ord de använder

de talar om ödmjukhet, ömhet och närhet

allt jag känner

allt som når mig, är våld, trakasserier och smärta

de talar om det vi skulle kunna ha som någonting vackert

men det blod som strömmar ned för mina kinder känns inte som något mer än smärta och vilsenhet

du dödar mig
och ingenting tycks kunna stoppa dina slag, knivhuggen

de talar om förälskelse som någonting man längtar till

jag vill inte kännas vid det

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren elden med Poeter.se id #17950 innehar upphovsrätten